

26 Μαρτίου 2014

Καλές είναι οι πράξεις, αν φυλάξεις καθαρή τη συνείδηση απέναντι στον συνάνθρωπο...

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Επισκέφτηκαν κάποτε τον αββά Παμβώ δύο αδελφοί.

Ο ένας τον ρώτησε: “Αββά, εγώ νηστεύω τρώγοντας κάθε δύο μέρες δύο μικρά ψωμιά.

Άραγε θα σωθώ ή βρίσκομαι σε πλάνη;”

Ο άλλος είπε: “Αββά, εγώ με το εργόχειρο μου βγάζω δύο κεράτια[1] την ημέρα. Κρατώ λίγα νομμία[1] για την τροφή μου και τα υπόλοιπα τα δίνω ελεημοσύνη. Άραγε θα σωθώ ή βρίσκομαι σε πλάνη;”

Ο γέροντας δεν τους αποκρίθηκε, αν και τον παρακαλούσαν πολύ. Μετά από τέσσερις μέρες αποφάσισαν να φύγουν, οι κληρικοί[2] όμως τους ενθάρρυναν λέγοντας: “Μη στενοχωρηθείτε, αδελφοί, ο Θεός θα σας ανταμείψει. Γιατί τέτοια συνήθεια έχει ο γέροντας. Δεν βιάζεται να μιλήσει, αν δεν τον φωτίσει ο Θεός”.

Πήγαν λοιπόν οι αδελφοί στον γέροντα και του είπαν: “Αββά, προσευχήσου για εμάς”. “Θέλετε να φύγετε;”, τους ρώτησε. “Ναι”, αποκρίθηκαν. Άρχισε τότε να γράφει στο χώμα και, αποδίδοντας στον εαυτό του τις πράξεις εκείνων, μονολογούσε: “Ο Παμβώ, με το να νηστεύει τρώγοντας κάθε δύο μέρες δύο μικρά ψωμιά, άραγε γίνεται με αυτό μοναχός; Όχι. Ο Παμβώ βγάζει με τη δουλειά του δύο κεράτια και τα δίνει ελεημοσύνη. Άραγε γίνεται με αυτό μοναχός; Όχι ακόμη”. Στράφηκε έπειτα και είπε στους αδελφούς: “Καλές είναι οι πράξεις, αν όμως φυλάξεις καθαρή τη συνείδηση απέναντι στον συνάνθρωπο, τότε θα σωθείς”. Και εκείνοι, ικανοποιημένοι με την απάντηση, έφυγαν γεμάτοι χαρά.

[1] Το κεράτιον ήταν μικρό ασημένιο νόμισμα, ενώ το νομμίον ήταν νόμισμα ευτελούς αξίας: 300 νομμία έκαναν ένα κεράτιον.
[2] Εννοεί τους ιερείς του μοναστικού οικισμού, όπου ζούσε ο γέροντας

Ευεργετινός, Τόμος Γ΄, σελ. 24

Πηγή: agiosmgefiras.blogspot.gr